
SCENÁŘ K AUDIOREPORTÁŽI (Nahrávání v Radiu Čas Ostrava, 20. 04. 2023 ve 14:00 hod.)

Scénář vypracovali: K. Vránová, A. Vysloužilová, J. Horálek, A. Šulěřová

Vstup 1 – Karolína

Osobní setkání s panem Žižkou pro nás bylo velmi příjemným zážitkem. Tento pamětník, který se narodil 08. 08. roku 1948 ve Frýdku, se s námi podělil o svůj pestrý životní příběh ochotně a s nadšením. Vtáhl nás do svého dětství, školních let, vojenské služby i rodinného života:

Vstup 1 – pan Žižka (časový rozptyl audionahrávky: 1:17-1:38)

Dětství. Krásné. No. Pěkné, ale dá se říct pracovní, takže my jsme měli nějaké hospodářství a otec pracoval na šachtě, takže matka většinou to s náma s dětma. Jsme jí pomáhali, že. Bylo to pole tam, že, nějaké hospodářské zvířata...

Vstup 2 – Josef

Hlavou rodiny byl otec, který pracoval v Ostravě. Musel vydělávat, aby rodinu uživil. V roce 1950 přišla rodina v důsledku požáru o stodolu, do které uhořel blesk. 50. léta byla pro pana Žižku také počátkem školní docházky, a to od roku 1954. Ze školy má pan Žižka i veselé historky. Třeba tu o tom, jak kopali studnu:

Vstup 2 – pan Žižka (časový rozptyl audionahrávky: 01:07:43-01:08:23)

Kopala se studna a my žáci deváté třídy jsme museli tam chodit, k tomu panu studnáři. To byl tady taková postavička, pan Pavelek, říkalo se mu *kuřok*... tak my jsme mu tam chodili vytahovat tu hlínu a odvázet... A samozřejmě měli jsme službu, pan Pavelek už byl asi ve čtyřech metrech nebo kolik, no a teď samozřejmě někdo na nás volal „Je oběd!“ Tak my jsme vyběhli a najednou přišel pan učitel Sedlařík, to byl takový metr, přišel: „Kde jsou Ti dva, co tam nechali toho pana studnáře v té studni. A teď jsme se dozvěděli, že pan Pavelek tam řval „pomoc!“ a kdesi cosi...

Vstup 3 – Adéla

V letech 1967-1969 absolvoval pan Žižka základní vojenskou službu. Na počátku sloužil jako zástupce velitele čety v přijímači. Během vojenského výcviku se stal svědkem události srpna roku 1968. Vzpomenul na tuto historku z cesty z opuštěného zpět do Staré Boleslavi:

Vstup 3 – pan Žižka (časový rozptyl audionahrávky: 19:59-20:37)

Přijel vlak s děckama, nevím odkud, ale přijeli na chmel a byli tam vojáci, cizí, to jsme nevěděli, jestli, mi to připadalo tak jakby to byli Bulhaři, ale možná že to byli tam z těch ruských republik. No, a najednou ty děcka tam začly z okna po tom jednom vojákově prostě hulákat, a dokonce ho polily něčím, no a on že tam vběhne, jenomže tam samozřejmě kluci stáli v té chodbě tak drželi ty dveře, tak on tam nemoch, tak on tam zabral a tím, tou pažbou toho samopalu praštil do toho okna, tak vím, že to popraskalo, no, a tak to byl takový, říkáme „*Co se to děje pro boha!*“

Vstup 4 – Anežka

Po návratu z vojny se pan Žižka soustředil na svou lásku k přírodě, která v něm zakořenila již ve škole. Díky lásce k ní a k horám si našel i svou lásku životní, kterou pojal za manželku 25. 09. 1971. A jsou spolu dodnes. Život pana Žižky byl velmi pestrý. Potkával se v něm také s lidmi, s nimiž to nebylo jednoduché. Možná právě proto se jeho mottem stala slova: „**S každým se dá domluvit.**“

